ଶ୍ରୀ ରଣଜୟ ବୋଷ

ବନାମ

ଶ୍ରୀ ଏ. ବି. ରୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଏପ୍ରିଲ 5, 2002

[ଡି. ପି. ମହାପାତ୍ର ଏବଂ ବ୍ରିଜେଶ କୁମାର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଖାଦ୍ୟ ଅପମିଶ୍ରଣ ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1954- ଧାରା 7,16 (1) (a) (i) ଏବଂ 20 (1)-ଅପରାଧ-ମାମଲା ରୁଜୁ ପାଇଁ ସମ୍ମତି-ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଧାରା 20 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି-ଜିଲ୍ଲା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ମତି-ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା ନେଇ ବିବାଦ-ଅଧିସୂଚନାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପରେ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷମତାପନ୍ନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି - କଲିକତା ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି ଅଧିନିୟମ, 1951 ।

ଏହି ମାମଲାରେ, ଜିଲ୍ଲା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **20 (1)** ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମା ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ଖାଦ୍ୟ ଅପମିଶ୍ରଣ ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ, **1954** ର ଧାରା **20 (1)** ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମା ପାଇଁ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ କ୍ଷମତା ସମ୍ପର୍କରେ ଏହି ଆବେଦନରେ ବିଚାର ପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା ।

ଅଧିନିୟମର ଧାରା **7** ସହିତ ପଠିତ ଧାରା **16 (1) (a) (i)** ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀ-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଦୋଷମୁକ୍ତ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଯାହାକୁ ଧାରା **245 (2)** ଏବଂ **(3) Cr.P.C.** ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଏବଂ **Cr.P.C**ର ଧାରା **482** ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ନ୍ୟାୟଳୟରେ ଆବେଦନ କରି, ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ପାଇଁ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଅବୈଧ ଥିଲା କାରଣ ଖାଦ୍ୟ ଅପମିଶ୍ରଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **20 (1)** ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ, କେବଳ କଲିକତା ନିଗମର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଏପରି ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ନିଗମ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଛି ଯେ ଖାଦ୍ୟ ଅପମିଶ୍ରଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **20 (1)** ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଅଧିସୂଚନାର ସ୍ତମ୍ଭ **2** ର ବିଷୟ **3** କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ "ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ କିମ୍ବା କଲିକତା ନିଗମରେ ଯୋଡା ଯାଇଥିବା ଅଞ୍ଚଳ ", ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ଏପରି ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଅଧିକାର

ଦିଆଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଯଦି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେବଳ କଲିକତା ନିଗମର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିବା, ତେବେ ବିଷୟ **3** ର ସ୍ତମ୍ଭ **2** ରେ ପ୍ରବେଶ ଅନାବଶ୍ୟକ ହେବ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ : **1.1.**ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ତାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ସମ୍ପର୍କରେ ଖାଦ୍ୟ ଅପମିଶ୍ରଣ ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ, **1954** ର ଧାରା **20 (1)** ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଧାରା **20 (1)** ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଅଧିକୃତ, ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅଧିକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ସଙ୍ଗତ ।**[961- E, F]**

1.2. ଯଦି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ଅପମିଶ୍ରଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **20 (1)** ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୋଗ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଅଧିସୂଚନାର ବିଷୟ ସଂଖ୍ୟା **3** ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ତମ୍ଭ-**II** ରେ 'କଲିକତା ନିଗମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ' ବଦଳରେ "କଲିକାତା ନିଗମରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ କିମ୍ବା ସେଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ" ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥାନ୍ତା । ଯଦି ଖାଦ୍ୟ ଅପମିଶ୍ରଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **20 (1)** ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମଗ୍ର ନିଗମକୁ ଗୋଟିଏ ଏକକ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରୁଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ତତ୍ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଲିଖିତ ବିଷୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପଢିବା ଉଚିତ । ଅଧିସୂଚନାର ଏକ ଅଂଶକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା, ଯାହା ଫଳରେ ଅନ୍ୟ ଅଂଶଟି ଅନାବଶ୍ୟକ ହୋଇଯିବ, ତାହାକୁ ଏଡାଇ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ଯଦି ପ୍ରଶାସନର ସୁବିଧା ପାଇଁ ନିଗମର କ୍ଷେତ୍ରକୁ ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲାରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ତେବେ ଏହା ଭାବିବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଖାଦ୍ୟ ଅପମିଶ୍ରଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **20 (1)** ଅନୁଯାୟୀ ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । **[961- B- D]**

ରସିକଲାଲ ସକ୍ସେନା ବନାମ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ ଅପରାଧିକ ସଂଶୋଧନ ସଂଖ୍ୟା, **1275-1276/1982** କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର **14.2.1983** ତାରିଖର ରାୟକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।

ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 449/2002 ।

Crl. R. ସଂଖ୍ୟା 1978/1995ରେ କୋଲକାତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 14.11.2000 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆଲୋକ୍ କୁମାର. ସେନଗୁପ୍ତା, ମ୍ରିଣାଲ କାନ୍ତି ମଣ୍ଡଳ, ଅଗ୍ନିମିତ୍ରା ସିହ୍ନା ଏବଂ ପାରିଜାତ ସିହ୍ନା ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ତାପସ ଚନ୍ଦ୍ର ରାୟ ଏବଂ ବିଜନ କୁମାର ଘୋଷ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2ଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅତନୁ ସାଇକିଆ ଏବଂ ଅଭଜିତ ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଜୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଡି. ପି. ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ଏହି ଆବେଦନ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅପରାଧିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 482 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'Crl. P.C.') ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବା ଏବଂ 1978 ମସିହାର ଅଭିଯୋଗ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 44-D ରେ ତାଙ୍କ ଛାଡ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରି ବରିଷ୍ଠ ମ୍ୟୁନିସିପାଲ୍ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା Cr. P.C. ଧାରା 245 (2) ଏବଂ 245 (3) ଅନୁଯାୟୀ ଦାୟର ଆବେଦନକୁ ବିଜ୍ଞ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କିଛି ଲୋକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଅପରାଧିକ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଖାଦ୍ୟ ଅପମିଶ୍ରଣ ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1954 ('P.F.A. ଅଧିନିୟମ') ର ଧାରା 7 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 16 (1) (a) (i) ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା, ଏହି ଅଭିଯୋଗରେ ଯେ ସେ ଅପମିଶ୍ରିତ ଚା ପତ୍ର ବିକ୍ରୟ କରୁଥିଲେ । ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ଖାଦ୍ୟ ନିରୀକ୍ଷକ 5.4.1978 ରେ ମେସର୍ସ ବ୍ରୁକ୍ ବଣ୍ଡ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡର ଦୋକାନ/ଗୋଦାମ/କାରଖାନା ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଚା ଗ୍ରେଡ୍ PD-1 ର କିଛି ନମୁନା ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ । ସର୍ବସାଧାରଣ ବିଶ୍ଳେଷକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ଳେଷଣ ପରେ ଉକ୍ତ ନମୁନାଗୁଡ଼ିକ ଚା'ରେ ଅଶୋଧିତ ଫାଇବର ପରିମାଣ ସମ୍ପର୍କରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମାନଦଣ୍ଡ ଅନୁଯାୟୀ ନଥିଲା ଏବଂ ଏଥିରେ ଅପମିଶ୍ରଣ ହୋଇଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । କଲିକତା ମହାନଗର ନିଗମର ଜିଲ୍ଲା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀ IV (ଦକ୍ଷିଣ ପଶ୍ଚିମ)ଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ମତି ପାଇବା ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି, ବିଦ୍ୱାନ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍, P.F.A. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 16 (1) (a) (i) ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧର ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ମେ, 1978 ରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଜାରି କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାମଲା ରୁଜୁରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇଁ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନର ବିଚାର କରି, ବିଦ୍ୱାନ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ 25.08.1981 ରେ ପାରିତ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୁକ୍ତ କମ୍ପାନୀ ମେସର୍ସ ବ୍ରୁକ୍ ବଣ୍ଡ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ କମ୍ପାନୀର ପରିଚାଳକ ଶ୍ରୀ ପି.କେ. ବାନାର୍ଜୀଙ୍କୁ ଅଭିଯୋଗ ରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁରୋଧକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ

କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 22.12.1986 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ, SLP (ଅପରାଧିକ) 832/87 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ SLP ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ପରେ ଆବେଦନକାରୀ 2.2.95 ତାରିଖର Cr. P.Cର ଧାରା 245 (2) ଏବଂ 245 (3) ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିଚାର ସମାପ୍ତ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଏକ ବୈଧ ଆଦେଶ ଅଭାବରୁ ମାମଲା ରୁଜୁରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ମ୍ୟୁନିସିପାଲ୍ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ 23.6.1995 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ Cr.P.C.ର ଧାରା 482 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଏହି ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ, ଯାହା 1995 ମସିହାର C.R.R. ସଂଖ୍ୟା 1978 ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 14.11.2000 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ମାମଲାର ଶୀଘ୍ର ସମାଧାନ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ ଉକ୍ତ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

19.11.2001ରେ ଯେତେବେଳେ ମାମଲାଟି ବିଚାର ପାଇଁ ନିଆଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ମାମଲାର ବିଚାରରେ ବିଳମ୍ବର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇବେ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବିଚାର ପାଇଁ ବାକି ରହିଥିବା ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲା ପାଇଁ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆଦେଶର ବୈଧତା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନର ମୁଖ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱ ଥିଲା ଯେ ସ୍ଥାନୀୟ (ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ) କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀ-IV, ଡକ୍ଟର କେ.ବି.ଏସ. ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ, ଯେଉଁମାନେ 30.5.78 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ ପାଇଁ ସମ୍ମତି ଦେଇଥିଲେ, ସେ P.F.A. ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏପରି ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନଥିଲେ । ସେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 14.2.1983 ତାରିଖରେ 1982 ର ଅପରାଧିକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ସଂଖ୍ୟା 1275-1276 *ରସିକଲାଲ ସଞ୍ଚେନା ବନାମ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ* ରାୟ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀ କଲିକତା କର୍ପୋରେସନ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ P.F.A. ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ ପାଇଁ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀ-II ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀ-IV ଙ୍କର ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏପରି କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି କହିଥିଲେ ଯେ କଲିକତା ନିଗମକୁ ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲାରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାର ଦାୟିତ୍ୱରେ ରଖାଯାଇଛି ।

କଲିକତା ନିଗମର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଅଧିକାରୀ ଅଛନ୍ତି । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ମତରେ, P.F.A. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 (1) ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲା ରୁଜୁ ପାଇଁ ସମ୍ମତି ପାଇଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇଛି । ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲାର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଜିଲ୍ଲା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନେ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଧିକାରପ୍ରାପ୍ତ ନୁହଁନ୍ତି ।

ନିଗମ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ P.F.A. ଅଧିନିୟମର ସମ୍ପର୍କିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲିକତା ମ୍ୟୁନିସିପାଲ ଅଧିନିୟମ, 1951 ଏବଂ P.F.A. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଅଧିସୂଚନାଗୁଡ଼ିକର ସଠିକ୍ ପାଠ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ କଲିକତା ନିଗମର ଜିଲ୍ଲା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ନିଜ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ମତି ଦେବାକୁ ଅଧିକାରପ୍ରାପ୍ତ । 25.1.1978 ତାରିଖର ଅଧିସୂଚନା ସଂଖ୍ୟା PII/213/3F-15/76 ର ସ୍ତମ୍ଭ-II କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ କଲିକତା ନିଗମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଧାରା 20 (1) ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମା ପାଇଁ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକୃତ । ସେ ଆହୁରି ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ କେବଳ କଲିକତା ନିଗମର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଧାରା 20 (1) ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ, ତେବେ ଅଧିସୂଚନାର ବିଷୟ ସଂଖ୍ୟା 3 ର ସ୍ତମ୍ଭ-II ରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ବିଷୟ "ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ କିମ୍ବା କଲିକତା ନିଗମରେ ଯୋଡା ଯାଇଥିବା ଅଞ୍ଚଳ" ଅନାବଶ୍ୟକ ହେବ । ଅଧିସୂଚନାର ବିଷୟ ସଂଖ୍ୟା 3 ର ସ୍ତମ୍ଭ-I ରେ "ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ, ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଏକବଚନରେ ଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସାଧାରଣ ଖଣ୍ଡ ଅଧିନିୟମ, 1897ର ଧାରା 13 (2) ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପରି ବହୁବଚନ ଏବଂ ବିପରୀତ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

ମାମଲାର ମୂଲ୍ୟବୋଧ ସହିତ ଆଲୋଚନା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମାମଲାରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କିଛି ସାମ୍ବିଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ସୁବିଧାଜନକ ହେବ ।

P.F.A ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 (vii) ରେ "ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳ" ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେକୌଣସି ଅଞ୍ଚଳ, ସହରାଞ୍ଚଳ ହେଉ କିମ୍ବା ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ, ଯାହାକୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳ ଭାବରେ ଘୋଷିତ କରାଯାଇଛି । ଧାରା 2 (viii) ଅନୁଯାୟୀ "ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ" ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳ ଯାହା (a) ଏକ ପୌରପାଳିକା, ପୌର ବୋର୍ଡ କିମ୍ବା ପୌର ନିଗମ । ଧାରା 2 (viiia) ରେ "ସ୍ଥାନୀୟ (ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ) କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ" ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳ ସମ୍ପର୍କରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ଅଧିକାରୀ, ଯେଉଁଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଦବୀ ସହିତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଶାସନର ଦାୟିତ୍ୱରେ ରହିବେ ।

PFA ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20ରେ ଅପରାଧକୁ ଗ୍ରହଣ ଏବଂ ବିଚାର ସମ୍ପର୍କରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି, ଯାହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ଦିଆଗଲା:

"(1) ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଅପରାଧ ପାଇଁ କୌଣସି ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯିବ ନାହିଁ, ଯାହା ଧାରା 14 କିମ୍ବା ଧାରା 14-A ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ନୁହେଁ, କେବଳ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାର କିମ୍ବା ସାଧାରଣ କିମ୍ବା ବିଶେଷ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଦିଗରେ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଲିଖିତ ସମ୍ମତି ସହିତ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା:

କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଅପରାଧ ପାଇଁ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଧାରା 12ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଜଣେ କ୍ରେତା (କିମ୍ବା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ଗ୍ରାହକ ସଂଘ) ଦ୍ୱାରା (ଯଦି ସେ କିମ୍ବା ଏହା) ଅଭିଯୋଗ ସହିତ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସାର୍ବଜନୀନ ବିଶ୍ଳେଷକଙ୍କ ରିପୋର୍ଟର ଏକ ନକଲ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।"

କଲିକତା ମ୍ୟୁନିସିପାଲ୍ ଅଧିନିୟମ, 1951 (ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗ ଅଧିନିୟମ XXXIII,1951) (ସଂକ୍ଷେପରେ CM ଅଧିନିୟମ)ର ଧାରା 76 ରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଗମର ଅର୍ଥ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ହିସାବ ରକ୍ଷକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି କରିବେ ଏବଂ ନିଗମ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ସଚିବ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି କରିବେ ଏବଂ ଜଣେ କିମ୍ବା ଅଧିକ ଡେପୁଟି କମିଶନରଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି କରିପାରିବେ । ଏଠାରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଯେ C.M. ଅଧିନିୟମରେ "ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀ" କିମ୍ବା "ଜିଲ୍ଲା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇନାହିଁ ।

ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ସରକାର 25.1.1978 ରେ ତିନୋଟି ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିଥିଲେ, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ । P.F.A. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 ର ଖଣ୍ଡ (vii) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷମତା ବ୍ୟବହାର କରି ଏବଂ ଏହି ବିଷୟ ଉପରେ ପୂର୍ବ ସମସ୍ତ ଅଧିସୂଚନାକୁ ବାତିଲ କରି, ରାଜ୍ୟପାଳ P.F.A. ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଅନୁସୂଚୀରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା କିଛି ଅଞ୍ଚଳକୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳ ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ଅଧିସୂଚନାର ଖଣ୍ଡ - 3 ରେ, ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ କିମ୍ବା ଯୋଡା ଯାଇଥିବା ଅଞ୍ଚଳ, କଲିକତା ନିଗମ C.M. ଅଧିନିୟମର ଅନୁସୂଚୀ I ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳ ହେବ ।

25.1.78 ତାରିଖର ଅଧିସୂଚନା ସଂଖ୍ୟା PII/212/3F-15/76 ରେ, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟପାଳ P.F.A. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2ର ଖଣ୍ଡ (viii-a) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତା ବ୍ୟବହାର କରି, ଅନୁସୂଚୀର ସ୍ତମ୍ଭ I ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ 25.1.1978 ତାରିଖର ଅଧିସୂଚନା ସଂଖ୍ୟା PII/211/3F-15/76 ରେ ଘୋଷିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକ ଅନୁସୂଚୀର ସ୍ତମ୍ଭ-II ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ପାଇଁ ସ୍ଥାନୀୟ (ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ) ପ୍ରାଧିକରଣ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଅନୁସୂଚୀର ସ୍ତମ୍ଭ II ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କ୍ଷେତ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଶାସନର ଦାୟିତ୍ୱରେ

ରହିବେ । ଏଥିରେ ଥିବା ବିଷୟ ସଂଖ୍ୟା 3 (1) (v) ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ କଲିକତା ନିଗମର ଜିଲ୍ଲା ସଂଖ୍ୟା IV ର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀ କଲିକତା ନିଗମର ଜିଲ୍ଲା ସଂଖ୍ୟା IV ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକର ଦାୟିତ୍ୱରେ ସ୍ଥାନୀୟ (ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ) ଦାୟିତ୍ୱରେ ରହିବେ ।

25.1.78PII/213/3F-15/76ରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଧିସୂଚନାରେ ରାଜ୍ୟପାଳ P.F.A ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20ର ଉପ-ଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତା ବ୍ୟବହାର କରି ଏବଂ 2 ଜୁଲାଇ, 1976ରେ ବିଭାଗର ଅଧିସୂଚନାକୁ ବାତିଲ କରି, ଅନୁସୂଚୀର ସ୍ତମ୍ଭ । ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳ ସମ୍ପର୍କରେ ଉକ୍ତ ଅନୁସୂଚୀର ସ୍ତମ୍ଭ II ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଧାରା 20 ର ଉପ-ଧାରା (1) ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରାଧିକରଣ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଥିବା ବିଷୟ ସଂଖ୍ୟା 3 ବିରୁଦ୍ଧରେ "କଲିକତା ନିଗମର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀ" କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ କିମ୍ବା କଲିକତା ନିଗମରେ ଯୋଡା ହୋଇଥିବା ଅଞ୍ଚଳ ସମ୍ପର୍କରେ କୁହାଯାଇଛି ।

ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନକୁ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଅଧିସୂଚନାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବିଚାର କରାଯିବା ଉଚିତ । ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 25.1.78 ରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ କଲିକତା ନିଗମର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏକି ମକଦ୍ଦମା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ, P.F.A. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 (1) ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମା ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ବିବାଦକୁ ବିଚାର କରି, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ନିଗମର ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ବିବାଦକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିବା ସମୟରେ ଯଦି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ P.F.A. ଅଧିନିୟମ ର ଧାରା 20 (1) ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲା ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ନ୍ୟସ୍ତ କରିବା ଥିଲା, ତେବେ ଅଧିସୂଚନାର ବିଷୟ ସଂଖ୍ୟା 3 ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ତମ୍ଭ-II ରେ 'କଲିକାତା ନିଗମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ' ବଦଳରେ 'କଲିକାତା ନିଗମରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ କିମ୍ବା ଯୋଡା ଅଞ୍ଚଳ' ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥାନ୍ତା । ଯଦି P.F.A. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 (1) ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ନ୍ୟସ୍ତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମଗ୍ର ନିଗମକୁ ଏକ ୟୁନିଟ୍ ଭାବରେ ନିଆଯାଉଥିଲା, ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାର ଉଲ୍ଲେଖ ଅନାବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରୁଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜାଣିବା ପାଇଁ ବିଷୟଟିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପଢିବା ଉଚିତ । ଅଧିସୂଚନାର ଏକ ଅଂଶକୁ ଅର୍ଥ କରିବା ଯାହା ଅନ୍ୟ ଅଂଶକୁ ଅନାବଶ୍ୟକ କରିଦେବ ତାହାକୁ ଏଡାଇ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ।

ଏହି ବିଷୟକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଇପାରିବ । ଯଦି ପ୍ରଶାସନର ସୁବିଧା ପାଇଁ ନିଗମର କ୍ଷେତ୍ରକୁ ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲାରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ତେବେ ଏହା ଭାବିବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର PFA ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖିଥିଲେ । ସମାଜରେ ଖାଦ୍ୟ ଅପମିଶ୍ରଣର ବିପଦକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି P.F.A ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କରିବା ପାଇଁ ଧାରା 20 (1) ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ମତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ମୁକାବିଲା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏକ ସୁସ୍ଥ ସମାଜ ପାଇଁ ଏପରି ବିପଦକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରୟାସ କରାଯିବା ଉଚିତ । ତେଣୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ତାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ସମ୍ପର୍କରେ P.F.A. ଅଧିନିୟମ ଧାରା 20 (1) ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଧାରା 20 (1) ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଅଧିକୃତ ବୋଲି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଆମକୁ ଅଧିକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ସଙ୍ଗତ ମନେହୁଏ ।

ରସିକଲାଲ ସକ୍ସେନା ବନାମ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଦୃଢ଼ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଉଛୁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 25.1.78 ତାରିଖର ଅଧିସୂଚନା ସଂଖ୍ୟା PII/213/3F-15/76କୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବିଚାର କରିନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କର P.F.A ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 (1) ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲା ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିଟି ଭୁଲ ଏବଂ ଏହାକୁ ଆଉ ଭଲ ଆଇନ ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆପତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ *ରସିକଲାଲ ସକ୍ସେନା ବନାମ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ* (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ପୂର୍ବ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ନିଆଯାଇଥିବା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ବିଚଳିତ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ 'ଯଥାର୍ଥ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ' ପ୍ରୟୋଗ କରି ନିଗମର ସପକ୍ଷରେ ମାମଲା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି । ନିଗମ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉକ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଏହି ମାମଲାରେ କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନୁହେଁ । ଯଦି ମାମଲାରେ ମକଦ୍ଦମା ରୁଜୁ ପାଇଁ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏପରି କ୍ଷମତା ପାଇ ନ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ଏପରି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶରେ 'ଯଥାର୍ଥ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ' ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ନାହିଁ । ତଥାପି, ଯେହେତୁ ଆମେ ମାମଲାର ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନାହୁଁ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ମାମଲା ରୁଜୁ ପାଇଁ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ, ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବାର ଆଦେଶ ବଜାୟ ରଖାଯାଉଛି ।

ତେଣୁ, ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶରେ ଦିଆଯାଇଥିବା କାରଣ ଅପେକ୍ଷା ଭିନ୍ନ କାରଣ ପାଇଁ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

କେ. କେ. ଟି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।